

στην δ' ἀπέδειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἑβδομήκοντα ^[Isocr. IV 106]
 μὲν ἔτη τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρα-
 σχόντες τοὺς συμμάχους, οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς 56
 δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγ-
 κάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμάχους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ
 κἀκείνους ἰσχυροὺς καθιστάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύνα-
 μιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκέτι
 τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ
 τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο, καὶ οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ 57
 χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς
 Ἑλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 ἠνδραποδίσθη· | τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τού-
 των ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἔνεκα δεῖ
 μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν
 πόλεων γίνεσθαι.

Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρε- 58
 τήν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ εἴτε
 ἡγεμόνος κακίᾳ εἴτε θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκεί-
 νης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχήσασιν καὶ
 τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ἐδήλωσεν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστε-
 ρον ὅτι ἢ τῆς πόλεως δύνამις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία.
 ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων ἐνίκησαν μὲν ναυμα- 59
 χοῦντες τοὺς Ἑλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλατταν οὐκ
 ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, δουλεύουσι
 δὲ πόλεις τῶν Ἑλλήνων, τύραννοι δ' ἐγκαθεστᾶσιν, οἱ
 μὲν μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορᾶν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκην
 τῶν βαρβάρων. ὥστ' ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε 60
 κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμέ-
 νους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ
 τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχῆς μὲν ἢ Ἑλλὰς τοιούτων ἀν-
 δρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχῆς δ' ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς